

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.374 van 18 juni 1998
in de zaak A. 77.368/VII-16.388.**

In zake : de n.v. ST. CLEMENS ZUIVELFABRIEK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE,
Ijzerenmolenstraat 105

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. BALLON,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 77

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v.
ST. CLEMENS ZUIVELFABRIEK op 3 februari 1998 heeft
ingediend om de schorsing te vorderen van de
tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse
minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 1 december
1997 waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing
van de bestendige deputatie van de provincieraad van
Antwerpen van 15 mei 1997 houdende het gedeeltelijk
verlenen van de vergunning om een zuivelfabriek gelegen
te 2500 Lier, Anderstad 12, verder in bedrijf te houden
en te veranderen door wijziging en uitbreiding
gedeeltelijk gegrond wordt verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 april 1998, op welke datum de zaak in voortzetting tot de terechtzitting van 7 mei 1998 is uitgesteld;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. LUY-PAERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat M. BALLON, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift preciseert dat zij de beslissing van 1 december 1997 bestrijdt met uitdrukkelijke uitsluiting van artikel 2 van het bestreden besluit;

2. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat;

2.1. Op 15 mei 1997 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen aan de verzoekende partij een vergunning met volgend voorwerp :

"Aan N.V. St. CLEMENT, gevestigd Anderstad 12 te 2500 Lier, wordt onder de voorwaarden bepaald in onderhavig besluit vergunning verleend om een inrichting gelegen te 2500 Lier, Anderstad 12, op de kadastrale percelen (afdeling-sectie-perceelnummer) 03-D-363d2, 03-D-368e, 03-D-371n, 03-D-371p, 03D-3721, 03-D-376t, 03-D-376v, verder in bedrijf te houden en te veranderen door wijziging en uitbreiding, zodat ze thans omvat :

- het lozen van koelwater met een maximumdebiet van 40 m³/uur, 250 m³/dag en 44.200 m³/jaar in oppervlaktewater (3.5.2.)
- een transformator met een nominaal vermogen van 400 kVA (12.2.1.)
- de stalling van maximum 7 voertuigen (15.1.1.)
- 4 koelinstallaties voor het bewaren van voedingsmiddelen met een totaal geïnstalleerde drijfkracht van 186 kW (16.3.1.1.)
- tien compressoren met een totaal geïnstalleerde drijfkracht van 80,34 kW (16.3.2.2.)
- de opslag van maximum 800 liter propaan in verplaatsbare recipiënten (16.7.1.)
- de opslag van 3.200 kg HNO₃ (60%) en 4.615 kg NaOH in 2 bovengrondse, ingekuipte tanks van resp. 4.500 en 6.000 l (17.3.3.2.)
- de opslag van 9.000 liter diesel, 5.000 liter lichte stookolie en 1 x 30.000 liter + 1 x 50.000 liter zeer zware stookolie in 4 bovengrondse tanks (17.3.6.2.)
- een dieselgeneratorgroep van 160 kVA (31.1.1.)
- een zuivelfabriek met een totaal geïnstalleerde drijfkracht van 645 kW (45.6.3.).

VLAREM-rubrieken : 3.5.2. - 12.2.1. - 15.1.1. - 16.3.1.1. - 16.3.2.2. - 16.7.1. - 17.3.3.2. - 17.3.6.2 - 31.1.1. - 45.6.3."

De vergunning wordt geweigerd voor het volgende onderdeel van de aanvraag :

- "- een afvalwaterzuiveringsinstallatie met inbegrip van de lozing van het effluentwater, bestaande uit bedrijfsafvalwater, huishoudelijk afvalwater en regenwater in een vijver (3.6.3.1.);
 - de opslag van 7.000 liter benzine in een enkelwandige, ondergrondse tank (17.3.4.2.);
- VLAREM-rubrieken : 3.6.3.1. - 17.3.4.2."

De vergunning wordt verleend voor een termijn van 20 jaar, eindigend op 15 mei 2017.

In de aanhef van het deputatiebesluit wordt onder meer overwogen :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied van het gewestplan Mechelen, waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn : deels industriegebied, deels natuurgebied;
Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften, behalve voor wat betreft de inplanting van de waterzuiveringsinstallatie en de lozing van het effluent."

2.2. Met een aangetekend schrijven van 27 juni 1997 tekent de verzoekende partij beroep aan tegen het voormelde deputatiebesluit. In het beroepschrift wordt onder meer betoogd dat het betrokken deel van de percelen waarop zij gevraagd heeft een waterzuiveringsinstallatie in te planten volledig behoort tot het industriegebied.

2.3. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht.

(a) Op 28 juli 1997 adviseert OVAM gunstig.

(b) Op 30 juli 1997 stelt de afdeling preventieve en sociale gezondheidszorg dat zij geen advies zal uitbrengen.

(c) Op 22 augustus 1997 brengt de Vlaamse Milieumaatschappij volgend advies uit :

"In antwoord op uw bovenvermelde brief van 24 juli jl. zijn wij zo vrij u hierbij het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij toe te sturen.
Gelet op art. 21 van Vlarem I waarin gesteld wordt dat inzake afvalwater het advies van VMM een gemotiveerde beoordeling moet bevatten van de herkomst van het afvalwater en van de verenigbaarheid met het AWP,

met de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater en met de geplande investeringen. Indien er verenigbaarheid mogelijk is zal het advies eveneens een gemotiveerd voorstel bevatten van vergunningsvoorwaarden die betrekking hebben op de maximaal toelaatbare vuilvracht.

Overwegende dat in het beroepschrift wordt vermeld dat de VMM een aangevraagd debiet van 400 m³/uur overweegt en niet het aangevraagde debiet van 400 m³/dag.

Het debiet van 400 m³/uur in het advies van de VMM van 4 april jl. is een schrijffout en had geen effect op de beredenering en formulatie van het uiteindelijke advies.

De VMM oordeelt dat er wel degelijk BA met gevaarlijke stoffen wordt geloosd, hiervoor verwijzen we naar de lijst 2C van Vlare I. Hier staat onder punt 8 van lijst II: stoffen die ongunstig inwerken op de zuurstofbalans, met name: ammoniak, nitrieten.

Op basis van analyses van het niet gezuiverd afvalwater wordt door het bedrijf een typische concentratie van 12 mg/l Kjeldahl stikstof opgegeven. (bijlage 16 van de aanvraag)

Het bedrijf voorziet dat na zuivering zal voldaan worden aan de sectoriële norm voor lozing in oppervlaktewater, voor Kjeldahl stikstof is dit een concentratie kleiner of gelijk aan 60 mg/l.

Na de zuivering zal de organische stikstof, aangeduid door de Kjeldahlstikstof, in het afvalwater voorkomen als ammoniakale stikstof, die nadelig is voor de zuurstofbalans van het oppervlaktewater.

In het beroepschrift van het bedrijf staat vermeld dat de VMM in het advies van 4 april jl. stelt dat 'het water van de vijver onmogelijk kan infiltreren zowel naar de ondergrond als zijdelings.'

Deze opmerking staat echter niet in het vermelde advies en is dus niet in contradictie met het standpunt van de VMM dat de vijver behoort tot het hydrografisch net.

In de overtuiging dat wij met deze voldoende geantwoord hebben op de punten in het beroepschrift die betrekking hebben op de VMM behoudt de VMM dan ook haar advies. (BH/AK-V/SW/ih/97/315)

Advies VMM: De VMM adviseert gunstig voor:
rubriek 3.5.2.: het lozen van 40 m³/uur, 250 m³/dag en 44.200 m³/jaar koelwater mits voldaan wordt aan de algemene normen voor het lozen van koelwater.
rubriek 3.6.3.1.: het lozen van 15 m³/uur, 100 m³/dag en 22.500 m³/jaar BA met gevaarlijke stoffen mits voldaan wordt aan de algemene en sectorale voorwaarden (zuivelindustrie) voor het lozen op oppervlaktewater.

Bovendien dienen jaarlijks de kwaliteit van het vijverwater gecontroleerd te worden. Als staalnamepunten worden W1 en W2 opgelegd cfr. de hydrologische studie van de RUG. De analyseresultaten voor de

parameters CZV en Totaal N dienen meegedeeld te worden aan de Vlaamse Milieumaatschappij, Belgiëlaan 6, 2200 Herentals.

(d) Op 2 september 1997 brengt AROHM, afdeling stedenbouwkundige vergunningen, volgend advies uit :

"(...)

Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan Mechelen (K.B. 5.8.1976) gelegen is in een gebied voor milieubelastende industrieën (artikel 8.2.1.2. van het K.B. dd. 28 december 1972) en een natuurgebied (artikel 13.4.3.1. van het K.B. dd. 28 december 1972); dat de grens tussen deze beide ligt op de binnenzijde van de oude slotgracht, zoals duidelijk te zien is op een uittreksel uit het gewestplan op schaal 1/10.000.

Overwegende dat voor de plaats in kwestie geen goedgekeurd gemeentelijk plan van aanleg bestaat.

A. Overwegende dat de inrichting verenigbaar is met de voor het terrein geldende planologische voorschriften, wat het deel in industriegebied betreft;

B. Overwegende dat de exploitatie van het deel van de inrichting, gelegen in het natuurgebied de inrichting niet overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften die van toepassing zijn voor het gebied waarin de inrichting is gelegen; dat in toepassing van artikel 43, §6 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bij het verlenen van een gunstig advies betreffende de milieuvergunning van deze voorschriften kan afgeweken worden op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad;

Overwegende dat niet is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 43, §8, b van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, aangezien de milieuvergunningsaanvraag geen van de volgende bepalingen als voorwerp heeft :
(...)

Overwegende dat de afwijkingsbepalingen van artikel 43, § 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 eveneens niet kunnen worden toegepast in het natuurgebied;

Bijgevolg besluit de Afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen tot het uitbrengen van een principieel gunstig advies, met uitzondering van het deel van de inrichting gelegen in het natuurgebied (waterzuive-

ringsinstallatie), waarvoor een ongunstig advies dient te worden uitgebracht.
(...)"

(e) Op 2 september 1997 stelt het hoofdbestuur milieuvergunningen van AMINAL voor het beroep gedeeltelijk gegrond te verklaren en artikel 1, §1, van het bestreden besluit van de bestendige deputatie aan te vullen als volgt :

"een hogedruk stoomgenerator met een waterinhoud van 20.560 l."

In dit advies wordt onder meer overwogen "dat het bufferbekken van de waterzuiveringsinstallatie in de ringgracht wordt gebouwd, zijnde het natuurgebied en is uitgerust met een beluchtingssysteem; dat hierdoor menging en een aërobe toestand wordt bekomen; dat het overige deel van de waterzuiveringsinstallatie gelegen is in het gebied voor milieubelastende industrieën en bestaat uit een bioreactor, een bezinkingstank en een slibsilosilo".

Bij de evaluatie van de aanspraken en bezwaren van de beroepsindiener staat te lezen :

"- de ringgracht behoort tot het natuurgebied;
- het bufferbekken van de waterzuiveringsinstallatie is gelegen in het natuurgebied en is bijgevolg onverenigbaar met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften".

(f) Op 19 september 1997 doet de gewestelijke milieuvergunningscommissie hetzelfde voorstel van beslissing als de afdeling milieuvergunningen. In verband met de ligging van de inrichting wordt in het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie gesteld :

"Gelet op de ligging van de inrichting deels in een gebied voor milieubelastende industrieën en deels in natuurgebied volgens het gewestplan Mechelen vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976;

Overwegende dat de grens tussen deze beide gebieden ligt op de binnengrens van de oude slotgracht, zoals duidelijk te zien is op een uittreksel uit het gewestplan op schaal 1/10.000".

Voorts wordt in het advies nog overwogen wat volgt :

"Overwegende dat de vijver dient beschouwd te worden als behorend tot het hydrografisch net, zodat de lozing in de vijver als lozing in oppervlaktewater moet beschouwd worden, zelfs al ligt deze vijver op privé-eigendom; dat dit blijkt uit de definities uit artikel 1.1.2. van titel II van het Vlarem; dat hiervoor dan ook het bereiken van de basiskwaliteits-objectieven niet als doelstelling moet worden genomen; dat de lozing van bedrijfsafvalwater met zuurstofbindende stoffen in dit stilstaand water een ernstige verstoring van de waterkwaliteit dreigt;

Overwegende dat het bufferbekken van de waterzuiveringsinstallatie, voorzien van een beluchtingssysteem, in de ringgracht zou worden gebouwd, gelegen in een natuurgebied volgens het advies van de afdeling Stedebouwkundige Vergunningen, na een nieuwe gedetailleerde bepaling van de grens tussen beide gebieden; dat het overige deel van de waterzuiveringsinstallatie gelegen is in het gebied voor milieubelastende industrieën en bestaat uit een bioreactor, een bezinkingstank en een slibsilos.

(...)

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van het deel van de inrichting gelegen in het natuurgebied niet overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften die van toepassing zijn voor het gebied waarin deze installatie is gelegen."

en wordt bij de evaluatie van de aanspraken en bezwaren gesteld :

"° de ringgracht behoort tot het natuurgebied;
° het bufferbekken van de waterzuiveringsinstallatie is dus gelegen in het natuurgebied en is bijgevolg onverenigbaar met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften; bovendien zal het afwateringssysteem verstoord worden".

2.4. Het weze nog aangestipt dat in een brief van 1 september 1997 de verzoekende partij aan de verwerende partij meedeelt dat het zoutgehalte in de vijver niet

stijgt ingevolge de lozing van het effluent en dat in een faxbericht van 4 september 1997 Guido VERSTREKEN van de dienst landinrichting en mobiliteit meedeelt : "Er kan meegedeeld worden dat volgens het gewestplan Mechelen kaart 16-5 de ringgracht rond de hoeve Anderstad te Lier langs de noord-oostelijke kant begrepen is in de zonering voor milieu-belastende industrie."

2.5. Op 1 december 1997 wordt de thans bestreden beslissing genomen. Het beroep wordt gedeeltelijk gegrond verklaard in die zin dat vergunning wordt verleend voor "een hogedruk stoomgenerator met een waterinhoud van 20.560l en dat in artikel 3 wordt bepaald dat de overige bepalingen van het beroepen besluit worden bevestigd."

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij het eerste middel afleidt uit "de schending van artikel 2, §1, eerste, tweede en derde lid, van de Gecoördineerde Stedenbouwwet, en (...) uit de miskennis, minstens verkeerde toepassing van de bindende kracht van het Gewestplan MECHELEN, kaart 16-5, evenals uit de schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, en uit machtsoverschrijding"; dat zij in essentie betoogt dat de noord-oostelijke kant van de ringgracht rond de hoeve Anderstad, alwaar het bufferbekken van de waterzuiveringsinstallatie zou

worden ingeplant, gelegen is in de zonering voor milieubelastende industrie, en niet in een natuurgebied zoals de bestreden beslissing ten onrechte aanneemt.

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat in het bestreden besluit met reden gesteld wordt dat na kennisname van alle mogelijke adviezen van de bevoegde adviesorganen en na inzage en kennisname van het gewestplan Mechelen, de inrichting deels gelegen is in een gebied voor milieubelastende industrieën en deels in natuurgebied, dat volgens een uittreksel uit het gewestplan op schaal 1/10.000 de grens tussen deze beide gebieden ligt op de binnengrens van de oude slotgracht en dat de aangevraagde waterzuiveringsinstallatie is gelegen in een natuurgebied.

3.1.3.1. Overwegende dat in de aanhef van de bestreden beslissing onder meer wordt overwogen wat volgt :

"Gelet op de ligging van de inrichting deels in een gebied voor milieubelastende industrieën en deels in natuurgebied volgens het gewestplan Mechelen vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976;

Overwegende dat de grens tussen deze beide gebieden ligt op de binnengrens van de oude slotgracht, zoals duidelijk te zien is op een uittreksel uit het gewestplan op schaal 1/10.000;

(...)

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van het deel van de inrichting gelegen in het natuurgebied niet overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften die van toepassing zijn voor het gebied waarin deze installatie is gelegen."

Bij de evaluatie van de aanspraken en bezwaren aangehaald door de beroepsindiener staat te lezen :

"° de ringgracht behoort tot het natuurgebied;
° het bufferbekken van de waterzuiveringsinstallatie is dus gelegen in het natuurgebied en is bijgevolg onverenigbaar met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften (...)"

3.1.3.2. Overwegende dat raadpleging van de kopies van het gewestplan die de verzoekende partij in bijlage 8 en 9 bij haar verzoekschrift heeft gevoegd -het gaat om uittreksels op schaal 1/10.000 en 1/25.000- prima facie tot de conclusie leidt dat de slotgracht -dit is de ringgracht- zich in natuurgebied bevindt, zodat de bestreden beslissing in de huidige stand van de procedure op dat punt correct lijkt; dat het eerste middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij het tweede middel afleidt uit "de schending van artikelen 9 t/m 11, §9 van de Gecoördineerde Stedebouwwet, en (...) uit de miskenning van de bindende kracht van het Gewestplan MECHELEN, kaart 16-5, evenals uit de schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, inzonderheid het beginsel van de fair-play, het recht van verdediging en het recht om gehoord te worden, het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, en uit machtsoverschrijding"; dat zij doet gelden dat, in strijd met de door haar aangehaalde bepalingen en beginselen, blijkens de bewoordingen van het bestreden besluit een nieuwe grens werd bepaald tussen het natuurgebied en het gebied voor milieubelastende industrieën;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij op affirmatieve wijze ontkent dat er een nieuwe grens werd bepaald tussen de verschillende gebieden en dat met de in de bestreden beslissing vermelde zinsnede "na een nieuwe gedetailleerde bepaling van de grens tussen beide gebieden" niet anders kan zijn bedoeld dan dat het adviesorgaan op basis van de bestaande plannen op gedetailleerde wijze de grens binnen beide gebieden onderzocht heeft en zo tot haar grensbepaling is gekomen zonder daaraan verder enige wijziging te brengen;

3.2.3. Overwegende dat in de bestreden beslissing wordt overwogen "dat het bufferbekken van de waterzuiveringsinstallatie, voorzien van een beluchtingssysteem, in de ringgracht zou worden gebouwd, gelegen in natuurgebied volgens het advies van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen, na een nieuwe gedetailleerde bepaling van de grens tussen beide gebieden"; dat, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, uit die overweging niet kan worden afgeleid dat er in rechte een nieuwe grens werd bepaald tussen het natuurgebied en het gebied voor milieubelastende industrieën; dat de verwerende partij prima facie kan worden gevolgd in haar betoog dat enkel de reeds bestaande en juridisch vastgelegde grens na een nauwkeurig onderzoek van de kaarten de facto precies werd nagetrokken, hetgeen uiteraard verschillend is van het bepalen van een nieuwe rechtssituatie; dat het tweede middel niet ernstig is;

3.3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij het derde middel afleidt uit "de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 52, 3° vlarem I, evenals uit de schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, inzonderheid het beginsel van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, minstens uit de dwaling in de motivering en uit machtsoverschrijding";

3.3.1.2. Overwegende dat zij in een eerste onderdeel betoogt dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt aangenomen dat de vijver waarin het afvalwater wordt geloosd, behoort tot het hydrografisch net, dat niettegenstaande de vage verwijzing in de bestreden beslissing Vlarem II geen definitie van hydrografisch net omvat, dat in artikel 1, tweede lid, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, wel een definitie wordt gegeven van openbaar hydrografisch net, dat Vlarem II

wel een definitie omvat van oppervlaktewater, dat haar vijver evenwel niet behoort tot wat de wetgever heeft gedefinieerd als zijnde het openbaar hydrografisch net, maar wel behoort tot wat de Vlaamse regering heeft gedefinieerd als zijnde oppervlaktewater dat niet in verbinding staat met het waterhuishoudkundig systeem, en dat de betrokken vijver niet uitmondt in openbare oppervlaktewateren; dat zij tot het besluit komt dat "op het niveau van de motivering van verwerende partij in de bestreden beslissing op het vlak van het 'behoren tot het hydrografisch' net, dat verwerende partij terzake dwaalt in de motivering, dat haar kwalificatie van de vijver van verzoekende partij als behorend tot het hydrografisch net in rechte niet aanvaardbaar is, dat derhalve deze motivering ondeugdelijk is en de bestreden beslissing geenszins kan dragen";

3.3.1.3. Overwegende dat zij in een tweede onderdeel doet gelden dat, in tegenstelling tot de motivering van de bestreden beslissing, de verwerende partij had dienen vast te stellen dat het water van de vijver van de verzoekende partij geenszins op biochemisch en op chemisch gebied ernstig verstoord wordt door het lozen van het effluent en dat de ringgracht geen afwateringssysteem bevat; dat zij betoogt dat de verwerende partij op geen enkele wijze motiveert dat het lozen van het effluent door verzoekster niet zou voldoen aan welkdanige norm in het licht van de kwaliteitsnormen; dat zij nog verwijst naar de resultaten van de hydrogeologische studie die op de bedrijfsterreinen werd uitgevoerd door prof. W. DE BREUCK in maart 1994 evenals naar diens aanvullende nota van 5 oktober 1994 waaruit blijkt dat het voldoende is om het waterpeil van de vijver onder het gemiddelde peil van de Beneden-nete te houden, zodat het water in de freatische laag naar de vijver toe zal bewegen en alle water in de vijver blijft, alsook naar een studie van EPAS van 20 januari 1998 waaruit blijkt dat de lozing van 2,5 Kg BZV-vracht per dag geen ern-

stige verstoring van de waterkwaliteit tot gevolg kan hebben, studie waarvan de vaststellingen in een advies van professor FROMENT van 23 januari 1998 werden bevestigd en versterkt; dat zij besluit dat de "motivering" van de bestreden beslissing in het bijzonder wat de zuurstofbindende stoffen betreft, noch in rechte noch in feite aanvaardbaar is zodat derhalve deze motivering ondeugdelijk is en de bestreden beslissing geenszins kan dragen.

3.3.2.1. Overwegende dat de verwerende partij op het eerste onderdeel antwoordt dat in de bestreden beslissing wordt geargumenteed waarom de vijver dient beschouwd te worden als behorende tot het hydrografische net, dat uit die argumentatie blijkt dat de vijver, zelfs weliswaar onrechtstreeks, in aanraking kan komen met het openbaar domein en dat zij overeenkomstig artikel 1 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren dient beschouwd te worden als een water behorende tot het openbaar hydrografisch net, dat de minister bevoegd voor het leefmilieu de lozing in de vijver dan ook met reden beschouwt als een lozing in oppervlaktewater, waarvan de definitie in artikel 1.1.2 van Vlarem II uitvoerig omschreven wordt.

3.3.2.2. Overwegende wat het tweede onderdeel betreft dat de verwerende partij betoogt wat volgt

"Aan de hand van de adviezen van de diverse adviesorganen en het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie, de voorhanden zijnde gegevens in het kader van de milieuvergunningsaanvraag zoals medegedeeld door de verzoekende partij zoals bijvoorbeeld de hydrologische studie van de Universiteit van Gent van Professor Dr. W. DE BREUCK, kon de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling mede gelet op zijn discretionaire appreciatiebevoegdheid, tot de vaststelling komen de lozing van bedrijfsafvalwater met zuurstofbindende stoffen in de vijver een ernstige verstoring van de waterkwaliteit dreigt.

Uit het ingewonnen advies van de Vlaamse Milieu-maatschappij blijkt in weerwil van de verzoekende partij voorhoudt, dat na zuivering de organische stof

aangeduid als Kjeldhalstikstof, in het afvalwater zal voorkomen als ammoniakale stikstof, die nadelig is voor de zuurstofbalans van het oppervlaktewater, in casu de vijver.

(...)

Hierdoor komt het bereiken van de basiskwaliteits-objectieven als doelstelling voor de vijver uiteraard in gedrang.

Tevens is het evident en logisch zoals de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling op pagina 12 van zijn bestreden besluit poneert, dat wanneer in de aanwezige ringgracht een bufferbekken van de waterzuiveringsinstallatie gebouwd wordt, alleen al door de aanwezigheid van het bufferbekken het afwateringssysteem zal verstoord worden en dit een feitelijk gegeven is dat niet kan ontkend worden.

Zo ook is het volkomen correct te stellen, zoals de Minister in zijn bestreden besluit op pagina 12 verder argumenteert, dat de goede werking van een waterzuiveringsinstallatie afhankelijk is van de neutraliserende werking van het bufferbekken en het bijhorende beluchtingssysteem.

Er weze bijkomend hieromtrent nog eens benadrukt dat het geplande bufferbekken gesitueerd is in een natuurgebied, waardoor de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling mede gelet op zijn discretionaire appreciatiebevoegdheid, niet anders kon dan de afvalwaterzuiveringsinstallatie in zijn geheel te weigeren".

3.3.3.1. Overwegende wat het eerste onderdeel betreft, dat de verzoekende partij doelt op volgende overweging in het bestreden besluit :

"Overwegende dat de vijver dient beschouwd te worden als behorend tot het hydrografisch net, zodat de lozing in de vijver als lozing in oppervlaktewater moet beschouwd worden, zelfs al ligt deze vijver op privé-eigendom; dat dit blijkt uit de definities uit artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM; dat hiervoor dan ook het bereiken van de basiskwaliteits-objectieven hier als doelstelling moet worden genomen; dat door de lozing van bedrijfsafvalwater met zuurstofbindende stoffen in dit stilstaand water een ernstige verstoring van de waterkwaliteit dreigt";

dat daaruit prima facie kan worden afgeleid dat niet het al dan niet behoren van de vijver tot het hydrografisch net van doorslaggevend belang werd geacht, maar wel het feit dat de lozing moet worden beschouwd als een lozing in oppervlaktewater, zoals omschreven in artikel 1.1.2.

van Vlarem II, en naar luid waarvan zowel stilstaande wateren die in verbinding staan met een waterhuishoudkundig systeem zoals het openbaar hydrografisch net, als deze waar dat niet het geval is tot de oppervlaktewateren behoren; dat, immers, in de bestreden beslissing wordt gesteld dat voor het oppervlaktewater het bereiken van de basiskwaliteitsobjectieven als doelstelling moet worden genomen, hetgeen de verzoekende partij overigens uitdrukkelijk erkent; dat het dan ook de vraag is of voor het bereiken van de gestelde kwaliteitsobjectieven het wel enig verschil uitmaakt of het bewuste oppervlaktewater al of niet behoort tot het "hydrografisch net"; dat ter terechtzitting de raadsman van de verzoekende partij dat overigens toegeeft; dat het eerste onderdeel niet ernstig is;

3.3.3.2.1. Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat in de bestreden beslissing wordt overwogen dat "door de lozing van bedrijfsafvalwater met zuurstofbindende stoffen in dit stilstaand water een ernstige verstoring van de waterkwaliteit dreigt"; dat die overweging steun vindt in het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie en van de Vlaamse milieumaatschappij; dat in laatstgenoemd advies staat te lezen dat stoffen zullen worden geloosd die ongunstig inwerken op de zuurstofbalans en dat "na de zuivering de organische stikstof, aangeduid door de Kjeldahlstikstof, in het afvalwater zal voorkomen als ammoniakale stikstof die nadelig is voor de zuurstofbalans van het oppervlaktewater"; dat op basis van die adviezen in de huidige stand van het geding lijkt te mogen worden aangenomen dat de minister redelijkerwijze tot de conclusie kon komen dat door de lozing van bedrijfsafvalwater met zuurstofbindende stoffen in dit stilstaand water een ernstige verstoring van de waterkwaliteit dreigt; dat die conclusie des te meer terecht lijkt nu de vergunning voor de afvalwaterzuiveringsinstallatie niet kan worden verleend omdat een bepaald onderdeel ervan, te weten het

bufferbekken, in natuurgebied is gelegen en het dus niet mogelijk is het afvalwater te zuiveren van deze zuurstofbindende stoffen; dat de aanvullende nota van Prof. DE BREUCK van 5 oktober 1994 waarnaar de verzoekende partij verwijst, aan die conclusie geen afbreuk lijkt te doen, daar zelfs wanneer het waterpeil van de vijver onder het gemiddelde van de Beneden-Nete zou worden gehouden en al het water in de vijver blijft, dat niets lijkt te wijzigen aan de zuurstofbalans van de vijver en dus van het oppervlaktewater, waartoe zoals reeds gesteld krachtens artikel 1.1.2. van Vlarem II zowel wateren die in verbinding staan met een waterhuishoudkundig systeem, zoals het openbaar hydrografisch net, als deze waar dat niet het geval is, behoren;

3.3.3.2.2. Overwegende, voorts, dat de minister geen rekening kan houden met studies of documenten uitgaande van EPAS en van Prof. FROMENT, die dateren van na de bestreden beslissing; dat, daarenboven in het kader van een administratief kort geding, het niet mogelijk is dergelijke bijzondere technische documenten te onderzoeken en te beoordelen; dat in elk geval uit die documenten prima facie niet kan worden opgemaakt of het afvalwater waarvan sprake al dan niet gezuiverd is, hetgeen nochtans een belangrijk gegeven is; dat desbetreffend er kan worden op gewezen dat de verzoekende partij bij de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zelf stelt dat zij zonder waterzuiveringsinstallatie onmogelijk aan de vereiste kwaliteitsnormen kan voldoen, hetgeen het door de minister ingenomen standpunt dat een ernstige verstoring van de waterkwaliteit dreigt, lijkt te steunen;

3.3.3.2.3. Overwegende, tenslotte, dat nu in de huidige stand van de procedure is gebleken dat het inbouwen van een bufferbekken in de ringgracht lijkt te zijn uitgesloten, gelet op de ligging ervan in natuurgebied, het

argument van de verzoekende partij dat de verwerende partij diende vast te stellen dat de ringgracht geen afwateringssysteem bevat niet van aard lijkt te zijn om de bestreden beslissing te vitiëren;

3.3.3.2.4. Overwegende dat het tweede onderdeel van het derde middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat de vaststelling dat geen ernstige middelen zijn aangevoerd, volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achttien juni 1900 achtennegentig,
door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
V. WAUTERS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.